

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobkyně: **X**
bytem X
zastoupena advokátem JUDr. Alfrédem Šrámkem
sídlem Českobratrská 1403/2, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Národní bezpečnostní úřad**
sídlem Na Popelce 2/16, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí ředitele Národního bezpečnostního úřadu ze dne 30. 1. 2023,
č. j. 29/2023 NBÚ/07 OP,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
 - II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým byl zamítnut její rozklad proti rozhodnutí Národního bezpečnostního úřadu o zastavení bezpečnostního řízení o vydání osvědčení fyzické osoby pro stupeň utajení Tajné č. j. 100613/2022-NBÚ/P ze dne 18. 10. 2022.
2. Žalovaný řízení zastavil s odkazem na § 2 písm. e) bod 1. zákona a na § 71 odst. 1 zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů, a konstatoval, že žádost žalobkyně nesplňuje podmínky stanovené v § 94 odst. 1 zákona ve spojení s § 4 vyhlášky č. 363/2011 Sb., o personální bezpečnosti a bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů. Žalovaný ted dospěl k závěru, že žádost žalobkyně nebyla potvrzena osobou k tomu oprávněnou, kterou je v jejím případě bezpečnostní ředitel Ministerstva obrany, jenž je k tomu zmocněn odpovědnou osobou, a není tak v kompetenci jiné osoby potvrdit zdůvodnění nutnosti přístupu žalobkyně k utajované informaci.

II.

Obsah žaloby a související vyjádření

3. Žalobkyně ve své žalobě předně namítá nesprávný výklad § 94 odst. 1 zákona č. 412/2005 Sb. Toto ustanovení stanoví, že žádost fyzické osoby potvrdí A. buď odpovědná osoba, nebo B. ten, kdo bude utajovanou informaci fyzické osobě poskytovat. Ani v tomto ustanovení, ani kdekoli jinde v tomto zákoně, ani v jiném právním předpisu není stanoven žádný vztah subsidiarity mezi těmito dvěma osobami, a tedy se jedná o výčet možností, které představují dvě rovnocenné varianty, přičemž žadateli stačí, je-li splněna libovolná jedna z nich. Z tohoto důvodu je rozhodnutí žalovaného nezákonné. Současně žalobkyně poukazuje na to, že hypotetické nedodržení interních instrukcí, metodik, zvyklostí, nebo rozkazů Ministerstva obrany (jimiž NBÚ jako ústřední správní úřad není vázán a tedy jimi nelze pro zastavení řízení argumentovat) není dostatečným důvodem pro zastavení bezpečnostního řízení, a to zejména s ohledem na to, že zastavení řízení je zcela krajním prostředkem řešení nedostatku zákonných náležitostí žádosti. Žalovaný dovodil nesprávný závěr, že potvrzování žádostí o vydání osvědčení fyzické osoby zaměstnanců resortu Ministerstva obrany, do kterého žalobkyně jako příslušník Armády České republiky spadá, náleží do výlučné kompetence bezpečnostního ředitele. Rozkaz ministra obrany není obecně závazným právním předpisem, na základě kterého by žalovaný mohl provést tak zásadní zásah do práv žalobce, jako je zastavení bezpečnostního řízení. Žalobkyně rovněž nesouhlasí s analogií § 11 odst. 2 věta první, věta druhá zákona č. 412/2005 Sb., kterou použil žalovaný. Žalobkyně taktéž rozporuje závěr žalovaného, že v žádosti nejsou řádně specifikovány utajované informace, neboť zcela chybí konkrétní bod daných příloh nařízení vlády, a též nejvyšší možný stupeň těchto utajovaných informací. Žalobkyně považuje použití tohoto důvodu pro zastavení řízení za přepjatý formalismus.
4. Žalobkyně navrhuje, aby soud zrušil rozhodnutí obou stupňů a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě popírá její oprávněnost a argumentuje obdobně jako v napadeném rozhodnutí. Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

III.

Posouzení žaloby

6. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
7. Ve věci se dne 23. 10. 2023 konalo jednání, při kterém obě strany setrvaly na svých dosavadních argumentech i návrzích. Žalobkyně trvala na všech svých důkazních návrzích tak, jak je vypsala v písemném vyhotovení žaloby. Soud provádění navrhovaných důkazů zamítl, neboť je pokládá za zcela mimoběžné, a tedy nadbytečné a neefektivní. V posuzované věci se totiž jedná o právní otázky, nikoli o otázky skutkové, k nimž by bylo třeba doplňovat dokazování.
8. Žaloba není důvodná.
9. Podle § 94 odst. 1 č. 412/2005 Sb. žádost obsahuje v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem písemné zdůvodnění nutnosti přístupu fyzické osoby k utajované informaci s uvedením stupně utajení a označení místa nebo funkce podle § 69 odst. 1 písm. b) zákona, které potvrdí odpovědná osoba nebo ten, kdo bude utajovanou informaci fyzické osobě poskytovat.
10. Podle § 94 odst. 2 téhož zákona účastník řízení k žádosti přiloží vyplněný Dotazník v listinné i elektronické podobě, písemnosti dosvědčující správnost údajů uvedených v dotazníku v rozsahu a formě stanovených prováděcím právním předpisem, prohlášení k osobnostní způsobilosti, prohlášení o svéprávnosti, fotografii a prohlášení o zproštění povinnosti mlčenlivosti věcně a místně příslušného správce daně a jiné osoby zúčastněné na správě daní podle § 52 odst. 2 daňového řádu.
11. Soudu nezbyvá než předeslat, že žalobkyně v žalobě v zásadě jen opakuje, co již namítala v rozkladu. Její námitky tak již vypořádával správní orgán druhého stupně ve svém rozhodnutí. Za této situace pak žalobkyně, která vůči tomuto vypořádání neuplatňuje konkrétní a usouvztažené pochyby, argumentaci správních orgánů konkrétně nevyvrací, s jednotlivými úvahami správních orgánů přímo nepolemizuje, ale jen znovu opakuje to, na co už bylo reagováno, neotvírá soudu možnost, aby působil jako arbitr mezi konkurujícími argumenty. Role soudu proto může zůstat v tom, aby přezkoumal, zda úvahy správních orgánů jsou racionální a logicky soudržné, přičemž v tomto ohledu v rozhodnutí ministerstva i ministryně soud žádné deficity, které by měly vliv na zákonnost rozhodnutí, neshledal.
12. Ke stěžejním námitkám žalobkyně soud uvádí, že argumentací ohledně rovnocenných variant směřujících k tomu, že potvrdit žádost může odpovědná osoba nebo ten, kdo bude utajovanou informaci fyzické osobě poskytovat, tedy že se nemusí jednat o bezpečnostního ředitele (v tomto případě bezpečnostního ředitele Ministerstva obrany), se ředitel žalovaného zabýval zejména na str. 13-14 napadeného rozhodnutí. Tam provedenou interpretaci § 94 odst. 1 zákona č. 412/2005 Sb. v provázanosti s ustanoveními § 11 odst. 2, § 67 odst. 1, § 71 odst. 3 a § 69 odst. 1 téhož zákona pokládá soud za trefnou a logickou. Oproti tomu opačný

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

výklad zastávaný žalobkyní se jeví soudu neudržitelným, neboť by v institucích, v nichž existuje tzv. odpovědná osoba, umožňoval obcházet a nahrazovat možnost potvrzovat žádosti o vydání osvědčení právě jen odpovědnou osobou také osobami jinými a celý systém podávání žádostí o vydání osvědčení by se mohl úplně rozdrobit, zneřehlednit a dezorganizovat, což z hlediska ochrany utajovaných informací i efektivity bezpečnostního řízení nepovažuje soud za žádoucí.

13. Soud se tak plně ztotožňuje se závěry rozhodnutí obou stupňů, jakož i s argumentací v nich obsaženou, že žádost žalobkyně o vydání osvědčení fyzické osoby pro stupeň utajení Tajné, měla být potvrzena bezpečnostním ředitelem Ministerstva obrany.
14. Rovněž k ostatním žalobním bodům soud okazuje na obsah odůvodnění rozhodnutí obou stupňů, jež si zcela osvojuje.
15. Závěrem soud uvádí, že nedospěl k závěru, že by žalobkyně byla zkrácena na svých procesních právech, neboť opakovaně jí byla žalovaným poskytnuta možnost svou žádost o vydání osvědčení doplnit (opravit), přičemž byla i náležitě, srozumitelně a velmi instruktivně poučena, jakým způsobem tak lze učinit.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

16. Soud ze všech shora uvedených důvodů uvážil, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. října 2023

Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.